

SUUNTAVIIVAT

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2016/1993,

annettu 4 päivänä marraskuuta 2016,

merkittäviä ja vähemmän merkittäviä laitoksia sisältävien laitosten suojajärjestelmien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen arvioinnin koordinoitua sekä valvontaa koskevien periaatteiden vahvistamisesta (EKP/2016/37)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 1 ja 7 kohdan,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohdan, 49 artiklan 3 kohdan, 113 artiklan 7 kohdan, 422 artiklan 8 kohdan ja 425 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10 päivänä lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 29 artiklan 1 kohdan, 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 34 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Laitosten suojajärjestelmällä tarkoitetaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sopimus- tai säädösperusteista suojajärjestelmää, joka suojelee sen jäsenlaitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea että niillä on tarvittava likviditeetti ja vakavaraisuus konkurssin välttämiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 4 kohdassa, 49 artiklan 3 kohdassa, 113 artiklan 7 kohdassa, 422 artiklan 8 kohdassa ja 425 artiklan 4 kohdassa sekä delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 kohdassa, 33 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 34 artiklan 1 kohdassa säädetyin edellytyksin myöntää laitosten suojajärjestelmän jäsenlaitoksille vapautuksia tiettyjen vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta tai tiettyjä poikkeuksia. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan i alakohdassa säädetään lisäksi, että asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä ja säännöllisesti valvottava laitosten suojajärjestelmän riittävää kykyä seurata ja luokitella riskejä, ja 113 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaan laitosten suojajärjestelmän on suoritettava omia riskitarkastuksia.
- (2) Toimivaltaisen viranomaisen päätös asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 4 kohdassa, 49 artiklan 3 kohdassa, 113 artiklan 7 kohdassa, 422 artiklan 8 kohdassa ja 425 artiklan 4 kohdassa ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen lupien tai vapautusten myöntämisestä tai mikä tahansa laitosten suojajärjestelmien valvontaan liittyvä päätös osoitetaan aina laitosten suojajärjestelmän yksittäiselle jäsenlaitokselle. Euroopan keskuspankki (EKP) – luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta yhteisessä valvontamekanismissa (YVM) vastaavana viranomaisena niiden laitosten osalta, jotka on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 ⁽⁴⁾ (EKP/2014/17) IV osan ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokiteltu merkittäviksi – vastaa merkittävien luottolaitosten hakemusten arvioinnista sekä merkittäviä luottolaitoksia sisältävien suojajärjestelmien valvonnasta, kun taas kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vastaavat vähemmän merkittävien luottolaitosten hakemusten arvioinnista sekä vähemmän merkittäviä luottolaitoksia sisältävien luottolaitosten valvonnasta.

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puiteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (3) EKP hyväksyi Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/1994 (EKP/2016/38) ⁽¹⁾ suojajärjestelmiin kuuluvien merkittävien ja vähemmän merkittävien luottolaitosten johdonmukaisen kohtelun varmistamiseksi YVM:ssä ja EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten johdonmukaisen päätöksenteon edistämiseksi. On kuitenkin tarpeen vahvistaa koordinoitiprosessi sellaisia samaan luottolaitosten suojajärjestelmään kuuluvia laitoksia varten, jotka koostuvat sekä merkittävistä että vähemmän merkittävistä luottolaitoksista ja sen mahdollistamiseksi, että EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa tällaisia laitosten suojajärjestelmiä koordinoitusti ja että samaan luottolaitosten suojajärjestelmään kuuluvia merkittäviä ja vähemmän merkittäviä luottolaitoksia koskevat päätökset ovat yhdenmukaisia,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Näissä suuntaviivoissa vahvistetaan laitosten suojajärjestelmien arviointia koskevan EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisen koordinoinnin periaatteet tapauksia varten, joissa laitosten suojajärjestelmien jäsenille myönnetään vakavaraisuuteen liittyviä lupia ja vapautuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 4 kohdan, 49 artiklan 3 kohdan, 113 artiklan 7 kohdan, 422 artiklan 8 kohdan ja 425 artiklan 4 kohdan ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tai joissa valvotaan vakavaraisuushallintaa varten hyväksytyjä laitosten suojajärjestelmiä.

2. Tämä koordinoitimenettely ei vaikuta EKP:n velvollisuuteen tehdä kaikki merkittäviin luottolaitoksiin liittyvät vakavaraisuusvalvontapäätökset ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen tehdä tällaiset päätökset vähemmän merkittävien luottolaitosten osalta.

2 artikla

Määritelmät

Näitä suuntaviivoja sovellettaessa käytetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU ⁽²⁾, asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ja asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) vahvistettuja määritelmiä yhdessä seuraavien määritelmien kanssa:

- 'arviointiryhmällä' tarkoitetaan EKP:n ja asianomaisen laitosten suojajärjestelmän jäsenten suorana valvojana olevan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajista koostuvaa ryhmää. Ryhmän tarkoituksena on asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan mukaisen arvioinnin koordinointi;
- 'arviointiryhmän koordinoijalla' tarkoitetaan 6 artiklan mukaisesti valittua ja 8 artiklassa vahvistettuja tehtäviä hoitavaa EKP:n työntekijää ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen työntekijää;
- 'hakijalla' tarkoitetaan laitosten suojajärjestelmän jäsentä tai laitosten suojajärjestelmän jäsenten ryhmää, jonka edustajana toimii yksi yhteisö, joka hakee 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa tai vapautusta jättämällä hakemuksen EKP:lle tai kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle;
- 'hybridillä suojajärjestelmällä' tarkoitetaan merkittävistä ja vähemmän merkittävistä luottolaitoksista koostuvaa laitosten suojajärjestelmää;
- 'YVM:n toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan EKP:tä ja osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.

3 artikla

Soveltamistaso

Jos samaan hybridiin suojajärjestelmään kuuluvat merkittävät ja vähemmän merkittävät luottolaitokset jättävät samanaikaisesti vakavaraisuuteen liittyvää lupaa tai vapautusta koskevan hakemuksen EKP:lle merkittävän luottolaitoksen tapauksessa ja asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaisella vähemmän merkittävän luottolaitoksen tapauksessa, EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen soveltavat näissä suuntaviivoissa vahvistettuja koordinoitimenettelyä ja valvontaa koskevia säännöksiä, kyseiseen laitosten suojajärjestelmään mahdollisesti liittyvät standardivalvontatoimet mukaan luettuina.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/1994, annettu 4 päivänä marraskuuta 2016, vakavaraisuushallinnassa käytettävien laitosten suojajärjestelmien hyväksyttävyyssarvioinneista, joita kansalliset toimivaltaiset viranomaiset suorittavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti (EKP/2016/38) (katso tämän virallisen lehden sivu 37).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

II LUKU

LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN ARVIOINNIN KOORDINOINTI

4 artikla

Koordinoitu arviointi

EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioivat saman hybridin suojajärjestelmän jäseninä olevien merkittävien ja vähemmän merkittävien luottolaitosten samanaikaisesti jätetyt hakemukset yhdessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia myöntää 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lupia ja vapautuksia.

5 artikla

Arviointiryhmä

1. Saman hybridin suojajärjestelmän jäseninä olevien merkittävien ja vähemmän merkittävien luottolaitosten samanaikaisesti jätettyjen hakemusten arvioinnin koordinoimiseksi perustetaan arviointiryhmä, kun EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ovat vastaanottaneet asetuksen (EU) N:o 575/2013 asianomaisten säännösten mukaista lupaa tai vapautusta koskevan hakemuksen.

2. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen nimittävät arviointiryhmän jäseniksi 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten jättäneiden luottolaitosten normaalista valvonnasta vastaavia pankkivalvojia sekä järjestelmän yleisvalvonnasta vastaavia työntekijöitä. Arviointiryhmän koostumus ja jäsenmäärä riippuu laitosten suojajärjestelmän jäsenmäärästä sekä asianomaisten merkittävien laitosten tärkeydestä.

3. Arviointiryhmä toimii siihen saakka kunnes viranomaiset ovat tehneet lupaa tai vapautusta koskevat päätökset.

6 artikla

Arviointiryhmän koordinaattorit

1. EKP ja asianomaisten laitosten suojajärjestelmän jäsenten valvonnasta vastaava kansallinen toimivaltainen viranomainen nimittävät kukin yhden koordinaattorin, joka hallinnoi hakemuksen arviointimenettelyä.

2. Jos eri yhteisten valvontaryhmien valvonnassa olevat merkittävät laitokset ovat hakeneet samaa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa tai vapautusta, kyseiset yhteiset valvontaryhmät voivat päättää nimittää yhteisen koordinaattorin.

3. Koordinaattorit sopivat aikataulusta ja yhteisen näkemyksen muodostamiseksi arviointiryhmässä tarvittavista toimista.

7 artikla

Hakemuksesta ilmoittaminen ja arviointiryhmän perustaminen

1. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ilmoittavat toisilleen kaikista hybridin suojajärjestelmän jäseninä olevilta merkittäviltä ja vähemmän merkittäviltä luottolaitoksilta vastaanottamistaan hakemuksista.

2. Vastaanotettuaan samanaikaisesti jätettyjä hakemuksia EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen nimittävät omat jäsenensä arviointiryhmään.

8 artikla

Hakemusten arviointi

1. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioivat hakemuksen asianmukaisuuden ja täydellisyysyden toisistaan riippumatta. Jos tietyn hakemuksen arvioimiseksi tarvitaan lisätietoja, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää hakijalta lisätietoja.

2. EKP ja kansallinen toimivaltainen viranomainen suorittavat erikseen kunkin hakemuksen alustavan arvioinnin.
3. Arviointiryhmä keskustelee hakemusten arvioinnin alustavista tuloksista ja sopivat lopullisesta tuloksesta ottaen tarvittaessa huomioon kansallisen hallintolainsäädännön mukaiset mahdolliset määräajat.
4. Jos arviointiryhmä katsoo, että hakemukset ja laitosten suojajärjestelmän organisatorinen kehys ovat 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen säännösten mukaisia, se laatii arvioinnin tuloksista muistion, jossa vahvistetaan edellytysten täyttyminen. EKP ja asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon arviointiryhmän arvion tehdessään kukin oman päätöksensä siitä, myönnetäänkö lupia tai vapautuksia.
5. Jos arviointiryhmässä ei päästä yhteisymmärrykseen hakemusten arvioinnista, asia voidaan saattaa valvontaelimen käsiteltäväksi. Valvontaelimessä käydyn keskustelun tulos ei vaikuta EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen velvollisuuksiin tehdä päätös siitä, myönnetäänkö lupa tai vapautus.

9 artikla

Päätökset

1. Yhteisen arvioinnin sovittuihin tuloksiin perustuvat EKP:n ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen laatimat päätösluonnokset saatetaan asianomaisten päätöksentekielinten hyväksyttäväksi eli merkittävien luottolaitosten jättämien hakemusten osalta EKP:n neuvostolle ja vähemmän merkittävien luottolaitosten jättämien hakemusten osalta asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päätöksentekielimille.
2. Näissä päätöksissä täsmennetään raportointivaatimukset laitosten suojajärjestelmän jäsenten jatkuvaa valvontaa varten, tämän kuitenkin rajoittamatta EKP:n ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuuksia asettaa lisävaatimuksia valvonnan aikana.

III LUKU

LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN VALVONTA

10 artikla

Valvonnan koordinointi

1. EKP:n ja laitosten suojajärjestelmän jäsenen valvonnasta vastaavan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti valvottava, että suojajärjestelmän järjestelmät riskien valvomiseksi ja luokitteluksi ovat asianmukaiset asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisesti sekä valvottava, että laitosten suojajärjestelmä suorittaa oman riskiarviointinsa saman asetuksen 113 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaisesti.
2. Valvonnan yhdenmukaisuuden sekä korkealaatuisten valvontakäytäntöjen soveltamisen varmistamiseksi EKP ja asianomainen toimivaltainen viranomainen suorittavat valvontatoimensa koordinoitusti. Tätä tarkoitusta varten laaditaan ajantasaiset luettelot EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen työntekijöistä.
3. EKP ja kansallinen toimivaltainen viranomainen sopivat mahdollisista valvontaa varten tarvittavista määräajoista ja toimista. Valvonta on suoritettava vähintään vuosittain, edellisen tilivuoden asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan e alakohdan mukaisesti laaditun konsolidoidun tai aggregoidun tilinpäätöksen jälkeen.

11 artikla

Valvonta

1. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen suorittavat, kukin toimivaltansa rajoissa, valvonta-tehtävänsä pääsääntöisesti muutoin kuin paikalla tehtävin tarkastuksin. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen, kukin toimivaltansa rajoissa, voivat tarvittaessa päättää suorittaa kohdennettuja paikalla tehtäviä tarkastuksia laitosten suojajärjestelmien jäseninä olevissa luottolaitoksissa sen arvioimiseksi, noudattavatko ne jatkuvasti lupien ja vapautusten 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

2. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ottavat laitosten suojajärjestelmän valvonnassa huomioon saatavilla olevat suojajärjestelmän jäseniä koskevat valvontatiedot, esim. vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin (SREP) tulokset sekä vakavaraisuusvalvontaan liittyvä säännöllinen raportointi.

3. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioivat vuosittain asetuksen (EU) No 575/2013 113 artiklan 7 kohdan e alakohdan mukaan vaadittavan konsolidoidun/aggregoidun raportin ja kiinnittävät erityistä huomiota käytettävissä oleviin varoihin.

12 artikla

Valvonnan tulokset

1. EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen sopivat valvonnan tuloksista ja päätelmistä sekä tapauksen mukaan myös tarvittavista seurantatoimista, esim. valvonnan tehostamisesta.

2. Jos EKP ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen eivät pääse yhteiseen näkemykseen, asia voidaan viedä valvontaelimen käsiteltäväksi. Valvontaelimessä käydyn keskustelun tulos ei vaikuta EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen velvollisuuksiin valvoa laitosten suojajärjestelmän jäseniä.

3. Jos on olemassa seikkoja, joiden perusteella on syytä epäillä että 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen säännösten vaatimukset eivät enää täyty ja että on syytä arvioida uudelleen laitosten suojajärjestelmän tai sen jäsenen vaatimuksenmukaisuuden ja/tai myönnetyn luvan tai vapautuksen, EKP ja kansallinen toimivaltainen viranomainen suorittavat toimensa – joihin voi kuulua lupien ja/tai vapautusten peruuttaminen tai soveltamatta jättäminen – koordinoitusti.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu YVM:n toimivaltaisille viranomaisille.

14 artikla

Voimaantulo ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi YVM:n toimivaltaisille viranomaisille.
2. YVM:n toimivaltaiset viranomaiset noudattavat näitä suuntaviivoja 2 päivästä joulukuuta 2016.

Tehty Frankfurt am Mainissa 4 päivänä marraskuuta 2016.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI